

Marcin z Tours, Święty Marcin, Marcin Miłociwy, [scs.](#) Swiatitel Martin Miłostiwj, jepiskop Turskij (ur. pomiędzy rokiem [316](#) a

[317](#)

w Sabarii, dziś

[Szombathely](#)

w

[Pannonii](#)

- zm.

[8 listopada](#)

[397](#)

w

[Candes](#)

nad

[rz. Vienne](#)

) –

[biskup](#)

[Tours](#)

,

[święty](#)

[Kościoła katolickiego](#)

i

[prawosławnego](#)

.

Miejsce, w którym przyszedł na świat św. Marcin nie jest pewne i za prawdopodobne przyjmuje się Szombathely, Salvar i Szent Marten ^[1]. Jego ojciec, który doszedł do godności [trybuna](#), nadał synowi imię pochodzące od boga wojny

[Marsa](#)

. Jako dziecko przeniósł się wraz z rodzicami do

[Pavii](#)

, miasta we

[Włoszech](#)

. Tam poznał chrześcijan i mając zaledwie 10 lat wpisał się na listę

[katechumenów](#)

. Rodzina świętego nie chciała się zgodzić na jego chrzest, również miejscowy biskup był temu niechętny obawiając się gniewu ojca Marcina. Stąd też św. Marcin przyjął chrzest później.

W wieku 15 lat św. Marcin obrał stan żołnierski i został rzymskim [legionista](#), przysięgę złożył jednak dopiero po osiągnięciu pełnoletności, tj. 17 lat.

W roku [338](#) św. Marcin wraz ze swoim garnizonem został przeniesiony do Galii w okolice miasta [Amiens](#). To tutaj miało miejsce znane zdarzenie z jego życia. Zimą gdy napotkał półnagiego żebraka, oddał mu połowę swojej żołnierskiej opończy. W nocy po tym zdarzeniu w swoim śnie zobaczył Chrystusa odzianego w jego płaszcz, który mówił do aniołów: "Patrzcie, jak mnie Marcin, katechumen, przyodziął".

[Chrzest święty](#) przyjął – jak to było wówczas w zwyczaju – w [Wielkanoc](#) [339](#) roku. Po przyjęciu chrztu św. Marcin postanowił zrezygnować ze służby wojskowej. Panowało wówczas przekonanie, iż chrześcijaninowi nie godzi się być żołnierzem, gdyż z tym zawodem związane jest przelewanie krwi. Nie było jeszcze wówczas dla chrześcijan formalnych zakazów, wprowadzili je później papieże:

[św. Damazy I](#)

w

[370](#)

i

[św. Syrycjusz](#)

w

[386](#)

.

Św. Marcin ma iść do walki uzbrojony w krzyż

Okazja do wystąpienia z wojska nadarzyła się św. Marcinowi w [356](#) r. Wówczas to towarzyszył ówczesnemu Cesarowi

[Julianowi](#)

[Ju](#)

li w wyprawie do Galii przeciwko germańskim plemionom łupiącym te tereny. Był wówczas zwyczaj, że żołnierzom w przeddzień bitwy, dla zwiększenia morale, dawano podwójny żołd. Wówczas to Marcin poprosił zamiast żołdu o zwolnienie go ze służby w wojsku. Rozgniewany tym dowódca kazał go aresztować. Marcin poprosił wtedy, aby pozwolono mu do bitwy pójść bez broni w pierwszym szeregu, a on walczyć będzie jedynie znakiem krzyża. Następnego dnia Germanie poprosili jednak o pokój

[\[2\]](#)

.

Po powrocie z wojny Marcin uzyskał już łatwo zwolnienie z wojska. Pojechał wówczas na [Węgry](#) do swoich rodziców. Zdołał ich przed śmiercią nawrócić na wiarę chrześcijańską. W drodze powrotnej do [Galii](#) zatrzymał się w [Mediolanie](#). Okazało się, iż tamtejszy biskup jest [arianinem](#), gdy Marcin zaczął występować przeciw arianom, ci wyrzucili go z miasta. Z Mediolanu Marcin udał się do [Francji](#), do miasta [Poitiers](#). Został tam serdecznie przyjęty przez tamtejszego biskupa [św. Hilarego](#). Gdy wyznał biskupowi, iż jego pragnieniem jest poświęcić się Bogu, żyjąc życiem ascety, ten wydzielił mu w pobliskim [Ligugé](#) pustelnię. Marcin zamieszkał tam z kilkoma towarzyszami. Stał się w ten sposób w [360](#) r. ojcem życia zakonnego we Francji.

W [371](#) r. zmarł biskup [Tours](#), ponieważ sława życia i cudów świętego mnicha znana była w całej okolicy, kapłani i wierni pragnęli, aby Marcin przyjął godność biskupa. Żeby go do tego skłonić użyto wybiegu: jeden z mieszczan pojechał do świętego z prośbą o przyjazd do miasta i uzdrowienie chorej żony, kiedy tylko Marcin pojawił się w mieście, jego mieszkańcy siłą przywiedli go do katedry błagając o przyjęcie godności biskupa. W ten sposób został wybrany przez akłamację. [4 lipca 371](#) roku otrzymał święcenia kapłańskie i sakrę biskupią.

Godność biskupią sprawował 25 lat. Wprowadził nowy styl pracy, do tej pory biskup mieszkał przy katedrze i tam przyjmował petentów. Tymczasem św. Marcin prawie stale był poza domem wśród wiernych. Często uczestniczył w synodach, odwiedzał sąsiednich biskupów, był zaprzyjaźniony ze świętymi: [Ambrożym](#), [Wiktorynem](#) i [Paulinem z Noli](#). Gdy był już starszy założył klasztor w [Marmoutier](#) (14 km od Tours), gdzie najczęściej przebywał. Żył bardzo skromnie, a swoje ciało umartwiał

nosząc włosiennicę oraz postami i pokutą za grzechy swoich wiernych.

Rozpoczął na zachodzie regularne akcje burzenia świątyń i bałwanów pogańskich oraz wycinania świętych gajów. Dzięki nadzwyczajnej gorliwości w tym procederze (połączonym z profanowaniem ołtarzy i wizerunków pogańskich bóstw), wkrótce z jego diecezji zniknęły wszystkie świątynie pogańskie. W dowód zasług Francuzi uczynili go swym patronem.

Gdy w [383](#) r. zamordowano cesarza [Gracjana](#) jego następca postanowił wszystkich zwolenników swojego poprzednika zabić. Wówczas święty Marcin wybrał się w podróż i tak stanowczo bronił skazanych, że wkrótce zostali uwolnieni.

W sprawie swoich wiernych pojechał również do [Trewiru](#) . Żona cesarza, arianka, nie chciała go wpuścić do pałacu, jednakże Marcin nie zrezygnował, dopóki nie spotkał się z cesarzem [Walentynianem II](#)

.

Na synodzie w [Bordeaux](#) w [384](#) r. potępiono [Priscylianę](#) , w wyniku czego cesarz [Magnus Maksymus](#)

skazał go oraz jego zwolenników na śmierć. Marcin ponownie wybrał się do Trewiru by błagać o łaskę dla heretyków, niestety przybył za późno i wrócił do Tours bardzo tym zgnębiony.

Interwencja Marcina spotkała się z atakiem ze strony wrogich mu hierarchów, że broniąc heretyków sprzyja im. Jesienią

[397](#)

r. św. Marcin doprowadził do zgody między wiernymi z

[Candes](#)

a tamtejszym duchowieństwem. Po powrocie, wyczerpany, zmarł

[8 listopada](#)

. W pogrzebie brało udział wielu biskupów i kapłanów, około 2000 mnichów i mniszek oraz wielkie tłumy wiernych. Jego ciało sprowadzono

[Loarę](#)

do Tours i pochowano

[11 listopada](#)

. Jest patronem żołnierzy w

[Kościele katolickim](#)

.

Św. Marcin

Wpisany przez Administrator

środa, 02 lutego 2011 13:03 - Poprawiony środa, 02 lutego 2011 15:20

Święty Marcin jest patronem [Francji](#) , królewskiego rodu [Merowingów](#) , [diecezji w Eisenstadt](#) , [mogunckiej](#) (Meinz), [rotterburdzkiej](#)

,
[w Amiens](#)

. Jest również patronem dzieci, hotelarzy, jeźdźców, kawalerii, kapeluszników, kowali, krawców, młynarzy, tkaczy, podróżników,

W [ikonografii](#) zachodniej przedstawiany jest, jako legionista na białym koniu, dający część swojego płaszcza biedakowi. Na wschodzie przedstawiany jest w szatach biskupich i z [pastorałem](#)

.Jego

[atrybutami](#)

są: dzban, gęś, koń, księga, model kościoła, dwa psy lub żebrak u jego stóp.

[Wspomnienie liturgiczne](#) w Kościele katolickim obchodzone jest [11 listopada](#) .

